

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/85/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311213675
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8311213675.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci navrhovateľky K. M., bytom L. XX, I., zastúpená Centrom právnej pomoci, kancelária Humenné, Mierová 4, Humenné, proti odporcovi M. M., bytom L. XX, I., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou M. U., L. XXXX/XX, I., v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12P 64/2011-144 zo dňa 13. 6. 2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania odporcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela vo výške 200 Eur mesačne. V odôvodnení poukázal na zistený skutkový stav, obsah výsluchu účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov a uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že návrh nie je dôvodný. Navrhovateľka je invalidnou dôchodkyňou, poberá invalidný dôchodok vo výške 194,50 Eur. Súd pri posudzovaní dôvodnosti nároku na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela skúmal neschopnosť jedného z bývalých manželov živiť sa sám, ako aj potreby, schopnosti a majetkové pomery oprávneného s tým, že na strane povinnej osoby, t. j. odporcu skúmal hlavne zárobkové možnosti. Mal za preukázané, že navrhovateľka má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 50 % a jej možnosti zamestnať sa sú síce obmedzené, avšak na druhej strane súd poukázal na to, že príjem odporcu predstavuje 8 200 Kč mesačne. Odporca pracuje v Českej republike, má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva. Na základe určeného výživného platí výživné od 1. 11. 2011 vo výške 170 Eur mesačne. Ďalej uhrádza náklady spojené so stravovaním a cestovaním do zamestnania. Súd citoval ust. § 72 Zákona o rodine a návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie navrhovateľka. Namietala nesprávne právne posúdenia. Poukázala na to, že invalidný dôchodok považuje za objektívny dôvod, pre ktorý nie je schopná sama sa živiť. Citované ustanovenie § 72 Zákona o rodine len príkladom uvádza určité situácie, ktoré považuje za objektívne dôvody, pre ktoré nie je rozvedený manžel schopný sám sa živiť. Poukázala na to, že má výdavky na 4-izbový byt vo výške 192 Eur mesačne, ďalej platí lieky okolo 10

Eur mesačne, ďalej má náklady na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletých detí okolo 100 Eur a viac mesačne. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p., bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, o ktorom boli účastníci písomne upovedomení, ako aj bol oznámený na úradnej tabuli súdu (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil (§ 153 ods. 1 O. s. p.). Namietané nesprávne právne posúdenie nebolo opodstatnené. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K uplatnenej námietke navrhovateľkou, že invalidný dôchodok je objektívnym dôvodom pre priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela odvolací súd uvádza, že pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela súd skúma sociálne a majetkové pomery oboch účastníkov konania, ako aj objektívne okolnosti, ktoré bránia rozvedenému manželovi zabezpečiť si príjem z vlastnej pracovnej činnosti, t. j. z podnikania alebo z pracovného pomeru. Z predloženého rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku nepochybne vyplýva, že navrhovateľka má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť len v rozsahu 50 %. Zákon o sociálnom poistení priznáva nárok na invalidný dôchodok pri poklese schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45 %. Z uvedeného rozsahu percentuálne stanoveného poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je nepochybné, že obmedzenie spôsobené nepriaznivým zdravotným stavom v schopnosti vykonávať pracovnú činnosť nie je v takom rozsahu, ktorý by bránil navrhovateľke primerane vykonávať prácu zodpovedajúcu jej zdravotnému stavu. Táto námietka nebola opodstatnená.

Príspevok na výživu rozvedeného manžela je samostatným nárokom s rozdielnymi podmienkami pre jeho priznanie a s rozdielnym rozsahom, než je to pri nároku na vzájomnú vyživovaciu povinnosť za trvania manželstva (R 57/1967, Jaromír Svoboda, Svetlana Ficová Zákon o rodine, komentár Eurounion).

Schopnosť rozvedeného manžela sám sa živiť neurčujú iba jeho zárobkové schopnosti a možnosti, ale aj jeho majetkové pomery. Do úvahy prichádza, či a v akej miere je nevyhnutná výživa rozvedeného manžela zabezpečená z vlastného majetku. Súd prihliada aj k celkovým pomerom rozvedeného manžela, k druhu majetku, na ktorý je určený (R 53/1968).

Pri úvahe o tom, či rozvedený manžel je schopný sám sa živiť nemožno zásadne prihliadať na to, že poberá sociálny dôchodok, ktorý mu bol priznaný z dôvodu, že jeho výživa nie je zabezpečená výživným od iných osôb. Posudzujú sa všetky okolnosti prípadu a predovšetkým, či z objektívneho hľadiska rozvedený manžel nie je schopný sám sa živiť. V danom prípade, len sama skutočnosť, že

navrhovateľka je poberateľkou invalidného dôchodku nestačí pre záver, že nie je schopná sama sa živiť. Navyše odvolací súd poukazuje na to, že odporca si riadne plní vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom mesačne vo výške 170 Eur. V konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľka zabezpečovala celodennú starostlivosť o maloleté deti vo veku do 3. rokov, príp. deti staršie, avšak invalidné alebo vyžadujúce si osobitnú starostlivosť. Ani tvrdená skutočnosť v návrhu navrhovateľkou, že nie je schopná si zabezpečiť prostriedky na jej primeranú výživu vzhľadom na vysokú nezamestnanosť v regióne, preto si nemôže nájsť vhodnú prácu, nemôže byť dôvodom na určenia príspevku na výživu rozvedeného manžela.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie navrhovateľky za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.